

транспортних підприємств.

Об'єктом злочину, передбаченого ст. 286 КК України є безпека руху й експлуатації автомобільного та деяких видів транспорту. Зокрема, названі об'єкти є безпосередніми, тобто такими на які завжди посягає особа вчиняючи цей злочин. Окрім безпосередніх об'єктів дана стаття передбачає і додаткові обов'язкові об'єкти, тобто такі шкода яким заподіюється поряд із безпосереднім об'єктом, але вони вже виступають як ознака, яка дає можливість застосувати більш сувору санкцію, яка передбачена ст. 286 КК, звичайно ж залежно від тяжкості заподіяної шкоди.

Таким чином, безпека функціонування транспорту є частиною національної безпеки країни, стан його розвитку відображає рівень цивілізації суспільства, а, отже, актуалізує формування державної політики з убезпечення дорожнього руху, охорони життя та здоров'я його учасників, власності, довкілля та інших суспільних відносин в Україні.

Література

1. Лукьянов В. В. Проблемы квалификации дорожно-транспортных преступлений / В. В. Лукьянов. – М.: Юрид. лит., 1979. – 168 с.
2. Матвійчук Я. В. Кримінально-правові аспекти об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 286 Кримінального кодексу України / Я. В. Матвійчук // Науковий вісник Національного університету внутрішніх справ. – 2007. – № 4. – С. 106-110.
3. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.

УДК 343.985 (043.2)

Вінніченко В. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кочнєва А. О., асистент

ПЛАНУВАННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ РОЗБІЙНИХ НАПАДІВ, ВЧИНЕНИХ НА ВОДІЇВ АВТОТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

В даний час існують труднощі щодо розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотransпортних засобів, що пояснюється наявністю правових, організаційних, науково-методичних й інших проблем, які потребують вирішення, і, будучи взаємопов'язаними та взаємообумовленими, визначають зміст криміналістичного забезпечення розслідування даної категорії злочинів. Ефективність будь-якої діяльності залежить від наявності чіткого алгоритму (методики) та плану дій.

Питання розслідування розбійних нападів розглядали Ю. П. Аленін,

А. Ф. Волобуєв, В. І. Галаган, В. Г. Гончаренко, А. В. Іщенко, Н. С. Карпов, С. М. Стахівський та інші науковці. Проблематика планування розслідування даних злочинів була предметом наукового інтересу Г. П. Цимбал, Г. О. Чорного, О. Г. Швидкого та інших вчених.

В широкому розумінні планування розслідування – це складова проблема організації слідчим розкриття, розслідування та запобігання злочинам, що полягає у вивченні доказової та іншої інформації, зібраної на конкретний момент розслідування з різних джерел (матеріалів документальних перевірок, слідчих дій, оперативно-розшукових заходів) та визначенні мети, засобів і методів діяльності слідчого, послідовності, строків, умов, учасників слідчих й інших дій і оперативно-розшукових заходів, а також форм контролю за їх провадженням [1, с. 211].

Серед умов планування розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотранспортних засобів, варто виділити: а) наявність у розпорядженні слідчого відповідної вихідної інформації; б) правильна й об'єктивна оцінка слідчої ситуації; в) врахування реальних можливостей вирішення запланованих завдань; г) прогнозування змін слідчої ситуації внаслідок виконання запланованих дій і їх результатів; г) врахування часу, яке відводиться для виконання запланованих слідчих дій і оперативно-розшукових заходів; д) забезпечення узгодженості між окремими планами [2, с. 8].

Планування розслідування в кримінальному провадженні про розбійні напади є багатоетапним процесом, в якому можна виділити ряд загальних структурних елементів. На етапі збору інформації для планування слідчому необхідно встановити діловий контакт з оперативними працівниками, які першими виявили факт вчинення розбійного нападу, одержати докладну інформацію про першоджерела цього порушення та зібрати додаткову інформацію.

Після закінчення стадії попереднього планування оперативні та слідчі працівники розпочинають фактичний процес планування, в результаті якого має бути одержаний обґрунтований робочий план розслідування. В процесі підготовки робочого плану оперативні працівники складають графік виконання послідовних етапів розслідування [3, с. 12]. Це дуже важливо, тому що попередньо встановлені дати виконання окремих етапів розслідування дозволяють визначити методику контролю за процесом розслідування.

Однак практика розслідування розбійних нападів свідчить про те, що найбільша кількість помилок допускається в проведенні першочергових слідчих дій, якщо вони проводяться безпланово, а, отже, несистемно. Таким чином, для забезпечення ефективності розслідування планування за можливості слід починати практично відразу після відкриття кримінального провадження.

Специфіка планування розслідування і встановлення обставин у

справах про вчинення розбійних нападів на водіїв автотранспортних засобів проявляється у використанні разом із загальними та індивідуальними планами розслідування допоміжних засобів планування: 1) схем структури злочинної групи; 2) схем злочинних зв'язків співучасників; 3) карток на підозрюваних із вказівкою епізодів злочину, що їм інкримінуються, наявності доказів тощо; 4) шахматних відомостей – таблиць, де поєднані вертикальні та горизонтальні графи (у горизонтальних перелічують підозрюваних, а у вертикальних – епізоди); 5) списків зв'язків підозрюваних; 6) мережевих графіків розслідування тощо.

Враховуючи викладене, можна зробити висновок, що планування як елемент окремої методики покликане покращити організацію розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотранспортних засобів. Із урахуванням вихідних даних, отриманих шляхом аналізу слідчої ситуації та версій, типових для даної категорії справ, слідчий планує свої дії, визначає їх систему, черговість і форми зв'язку з організаційно-технічними заходами та оперативно-розшукових заходів.

Література

1. Криміналістика: підручник / [В. Ю. Шепітько, В. Е. Коновалова, В. А. Журавель]; за ред. В. Ю. Шепітька. – [5-е вид., перероб. і доп.]. – Х.: Право, 2011. – 464 с.

2. Семьина Н. Б. Основы планирования и программирования следственной деятельности: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Н. Б. Семьина. – М., 2009. – 22 с.

3. Молибога А. А. Взаимодействие следственных и оперативно-розыскных органов в раскрытии и расследовании имущественных преступлений, совершаемых организованными группами: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / А. А. Молибога. – Краснодар, 2009. – 31 с.

УДК 343.3/7

Власенко В., студент,
Миколаївський інститут права Національного університету
«Одеська юридична академія», м. Миколаїв
Науковий керівник: Козаченко О. В., д.ю.н., професор

ДЕЯКІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИННИХ ДІЯНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З НАЇЗДОМ НА ПІШОХОДА

У сучасному світі транспорт став невід'ємною частиною життя кожної людини. Важко навіть уявити, яким би було життя за відсутності тих засобів транспортування, які існують сьогодні. Для одних людей «транспорт» – це можливість дістатися до роботи. Для других – це